NORAKSTS
Lieta Nr.A420634110
A02443-11/23

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 30.septembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese R.Migla,

piedaloties pieteicējai – *L.J.*, atbildētāja Rīgas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes – Rīgas Domes Administratīvās komisijas pārstāvim *A.P.* un cietušajai personai – *D.L.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *L.J.* (personas kods */personas kods/*) pieteikuma par Rīgas Domes Administratīvās komisijas 2010.gada 23.marta lēmuma Nr.D57 10-26 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas pilsētas Īres valde 2010.gada 3.martā *L.J.* (turpmāk arī – pieteicēja) sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu CB Nr. 008820 par pamatpakalpojumu nesniegšanu ēkas */adrese/* īrniecei - nedarbojas kanalizācija, tādējādi ir pārkāpts likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.³ pants, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 150.³ pantā. Par cietušo lietā atzīta *D.L.* (turpmāk arī – cietusī persona).

2010.gada 23.martā Rīgas Domes Administratīvā komisija (turpmāk arī – atbildētāja) ar lēmumu Nr. D57 10-26 (turpmāk arī – Lēmums) pieteicēju sauca pie administratīvās atbildības, piemērojot naudas sodu Ls 500 apmērā.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, *L.J.* vērsās Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot to atcelt turpmāk norādīto motīvu dēļ.

[2.1] Administratīvā pārkāpuma lietā nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs. LAPK 150.^{3}pantā ir dota vispārēja tiesību norma, kas vispārīgi noteic, ka administratīvā atbildība iestājas par pamatpakalpojumu nesniegšanu dzīvojamās telpas īrniekam, ja likums nosaka pienākumu sniegt šādus pakalpojumus. Tādejādi ir jākonstatē pieteicējas vaina pamatpakalpojumu nesniegšanā, proti, LAPK 150.^{3}pantā paredzētā pārkāpuma subjektīvo pusi.

[2.2] Atbildētāja, pieņemot Lēmumu, nav izvērtējusi visus lietas apstākļus, tā pārkāpjot LAPK 237.pantu. Pieteicēja nav vainojama LAPK 150.^{3}pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā.

Pārņemot īpašumu */adrese/*, jau 2006.gada februārī pieteicēja, lai novērtētu ēkas tehnisko stāvokli, vērsās pie eksperta *M.D.*

Pārņemot īpašumu */adrese/*, jau 2006.gada februārī Pieteicēja, lai novērtētu ēkas tehnisko stāvokli, vērsās pie eksperta *M.D.*, kurš slēdzienā atzina, ka dzīvojamā ēka ir morāli un tehniski nolietota bez saglabājamām būvkonstrukcijām.

[2.3] Pamatojoties uz 2006.gada 12.marta ekspertīzes slēdzienu, lai sakārtotu savu īpašumu, pieteicēja pieņēma lēmumu nojaukt ēku. Par šo faktu, ka īpašums ir avārijas stāvoklī un remontu nav iespējams veikt īrniekam turpinot dzīvot šajā mājā, un ka ēkas stāvoklis atbilst kapitālam remontam un to, ka ēku plānots nojaukt, pieteicēja rakstiski brīdinājusi ēkas iedzīvotājus un veikusi pārrunas ar tiem, tostarp arī ar īrnieci *D.L.*, ko apliecina 2007.gada 7.jūlija brīdinājums. Vienlaicīgi pieteicēja izskaidrojusi ēkas iemītniekus, ka uzturēšanās šajā namā nav droša.

Pieteicēja atbilstoši spēkā esošajai likumdošanai ir uzsākusi ēkas nojaukšanas sagatavošanas darbus, tostarp veikusi darbības, lai saņemtu atļaujas ēkas nojaukšanas, kā ari veikusi darbības, lai atbrīvotu ēku no īrniekiem.

Sakarā ar ēkas nojaukšanas ir sagatavoti tehniskie projekti attiecībā par ūdensapgādi un kanalizāciju, un arī elektroapgādi.

Diemžēl ēkas atbrīvošana no īrniekiem ir laikietilpīgs process, ir ierosinātas vairākas tiesvedības par iemītnieku izlikšanu no ēkas */iela/*, līdz ar to ēkas nojaukšanas process ir ieildzis. Daļa no īrniekiem, izprotot nama slikto tehnisko stāvokli un ar to saistīto bīstamību, namu ir atstājuši labprātīgi; daļa īrnieku ir izlikti no nama ar tiesas spriedumu.

[2.4] Pieteicēja ir mēģinājusi rast kompromisu arī ar īrnieci *D.L.*, kas ir vienīgā nama */adrese/*, īrniece, kurai ar iepriekšējo nama pārvaldnieku ir noslēgts īres līgums uz 99 gadiem. Pieteicēja ir piedāvājusi īrniecei *D.L.* pārcelšanās kompensāciju. Šāds piedāvājums īrniecei *D.L.* tika izteikts mutiski vairākkārt, taču īrniece no piedāvājuma kategoriski ir atteikusies. Ar 2009.gada 10.novembra vēstuli, ievērojot likuma „Par dzīvojamo telpu īri" nosacījumus par dzīvojamās telpas īres līguma izbeigšanu sakarā ar dzīvojamās mājas nojaukšanu, pieteicēja piedāvājusi *D.L.* pārvietoties uz līdzvērtīgu dzīvojamo telpu */adrese/*, un brīdinājusi *D.L.* līdz 2010.gada 10.februārim atbrīvot dzīvokli */adrese/*. Taču *D.L.* kategoriski ir atteikusies no šī piedāvājuma, norādot, ka viņa piekristu tikai tādā gadījumā, ja piedāvājums iekļautu nosacījumu par īres tiesībām uz 99 gadiem.

[2.5] Sakarā ar ēkas slikto tehnisko stāvokli pieteicējai nav iespējams nodrošināt likuma „Par dzīvojamo telpu īri" ne 40.panta otrās daļas normu izpildi – dzīvojamās mājas uzturēšanu atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajām būvniecības un higiēnas prasībām, ne arī 11^3. panta septītās daļas noteikumu izpildi un sniegt */adrese/* iemītniekiem pamatpakalpojumus. Pieteicēja nav vainojama šo normu neizpildē, jo to izpilde pie augstāk norādītajiem apstākļiem tehniski nav iespējama. Pieteicēja laika periodā, kamēr tiek kārtoti ar ēkas nojaukšanu nepieciešamas atļaujas un ar to saistītie priekšdarbi, ir darījusi visu iespējamo, lai normalizētu ēkā esošos apstākļus, novērstu ar elektroenerģiju saistošos draudus, vēršoties pie attiecīgajiem dienestiem, proti, 2007.gada 24.jūlijā pie Valsts Ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Ugunsdrošības sektora priekšnieka, 2007.gada 16.jūlijā AS „Latvenergo", ar ko informējusi akciju sabiedrību, ka 2009.gada 5.jūlijā ēkā */adrese/*, notikusi demolēšana un nozagts elektroenerģijas komunālais skaitītājs, 2007.gada 6.augustā SIA „Rīgas ūdens" ar lūgumu veikt ūdensvada apsekošanu ēkā, lai noteiktu sliktās ūdens caurteces iemeslus.

[2.6] Pieņemot lēmumu, atbildētāja nav ņēmusi vērā apstākli, ka kanalizācija ēkā nedarbojās jau pirms pieteicēja pārņēma ēku savā īpašumā. Izsauktie speciālie dienesti, veicot pārbaudi, konstatēja bojājumus vietā, kurai nav iespējams piekļūt. Daļa caurules ir demontēta pēc avārijas 2007.gada ziemā. Paši nama iemītnieki regulāri, uzlaužot pagraba durvis, bojā īpašumu, novadot kanalizācijas notekūdeņus pagrabā, liedzot iespēju nomainīt ūdens skaitītāju un nolasīt kārtējos ūdens rādījumus. Par to ir informēts arī SIA „Rīgas ūdens".

[2.7] Bez ievērības atstāts arī tas apstāklis, ka jau no 2007.gada novembra pieteicēja no ēkas iemītniekiem neprasa nekādu īres maksu sakarā ar to, ka pieteicējai nav iespējams nodrošināt īrniekiem normālus dzīves apstākļus šajā ēkā, ņemot vēra ēkas slikto tehnisko stāvokli.

Saskaņā ar Civillikuma 1084.panta pirmo daļu katram būves īpašniekam, lai aizsargātu sabiedrisko drošību, jātur sava būve tādā stāvoklī, ka no tās nevar rasties kaitējums ne kaimiņiem, ne garāmgājējiem, ne arī tās lietotājiem. Savukārt Civillikuma 1215.pants noteic, ka ēkas, kas sabrūk no vecuma, lietotājam nav jāatjauno; bet viņš arī nevar prasīt, lai īpašnieks tās izlabo. Gadījumā, ja būve ir pilnīgi vai daļēji sagruvusi vai nonākusi tādā stāvoklī, ka tās lietošana ir bīstama vai tā bojā ainavu, īpašniekam saskaņā ar attiecīgās pašvaldības lēmumu tā jāsaved kārtībā vai jānojauc atbilstoši Civillikuma 1084.panta noteikumiem.

Pieteicēja uzskata, ka rīkojās atbilstoši likuma prasībām un sabiedrības interesēm, un, lai aizsargātu sabiedrisko drošību, pieņēma lēmumu nojaukt ēku, jo ēka ir tik sliktā tehniskā stāvoklī, ka tās lietošana ir bīstama tās iemītniekiem, bet ēkas atjaunošana nav iespējama.

[2.8] Uzliekot ēkas īpašniekam pienākumu ēkā-graustā tās iemītniekiem nodrošināt pamatpakalpojumus, pie nosacījuma, ka pieņemts lēmums ēku nojaukt un tiek veikti ar to saistītie priekšdarbi, tiek pārkāpts samērīguma princips, jo tas ēkas īpašniekam nozīmē ciest nesamērīgi lielus zaudējumus. Atbildētāji nav ņēmuši vērā ēkas tehnisko nolietojuma pakāpi, faktu, ka šādas ēkas rekonstrukcija vai kapitālā remonta veikšana ir atzīstama par ekonomiski neefektīvu. Atstāts bez ievērības arī fakts, ka ēkā šobrīd dzīvo tikai viens īrnieks un ka pieteicēja ir piedāvājusi īrniecei *D.L.* alternatīvus risinājumus gan kompensācijas veidā, gan piedāvātas citas telpas īrēšanai, ko pati

īrniece ir noraidījusi. Līdz ar to saucot pieteicēju pie administratīvās atbildības par LAPK 150^3. pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, Atbildētājs ir pārkāpis arī tiesību normas saprātīgas piemērošanas principu.

[3] Tiesai iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos atbildētāja pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz turpmāk minēto.

[3.1] Atbildētāj, pieņemot Lēmumu (piemērojot sankciju, kas paredzēta par LAPK 150^3.panta pārkāpšanu), ņēma vērā gan lietā par cietušo atzītās personas paskaidrojumus komisijai, gan lietā esošos materiālus, no kuriem izriet, ka */adrese/*, īrniecei netiek nodrošināts pamatpakalpojums – nedarbojas kanalizācija.

[3.2] saskaņā ar Administratīvās rajona tiesas secināto, ne sals, ne mājas tehniskais stāvoklis nav atzīstams par tādiem apstākļiem, kas atbrīvotu pieteicēju no likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$ panta septītajā daļā noteiktā pienākuma, ka izīrētājs vai pakalpojumu sniedzējs nav tiesīgs nesniegt (pārtraukt vai neuzsākt) šā panta pirmās daļas 1.punktā minētos pamatpakalpojumus, ja īrniekam nav šo pakalpojumu apmaksas parādu. Turklāt arī likuma „Par dzīvo telpu īri" 40.panta otro un trešo daļu, izīrētājs nodrošina dzīvojamās mājas uzturēšanu atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajām būvniecības un higiēnas prasībām, kā arī atbild par dzīvojamās mājas konstruktīvo elementu un inženierkomunikāciju bojājumiem, kas radušies mājas vispārējās nolietošanās rezultātā *(skat. Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 24.oktobra sprieduma lietā Nr.A42366106 13.punktu).*

[4] Cietusī persona, izsakot viedokli par pieteikumu, ir norādījusi, ka ar administratīvo pārkāpumu viņai ir nodarīts morāls, fizisks un mantisks kaitējums par kopējo summu Ls 10 000 apmērā. Civillikuma 1779.pants noteic, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Pieteicējas rīcībā ir saskatāmas arī noziedzīgā nodarījuma pazīmes, konkrēti, Krimināllikuma 185.panta – mantas tīša iznīcināšana un bojāšana, par ko draud arī krimināltbildība. Pamatojoties uz minēto, pieteikums ir noraidāms, bet Lēmums atstājams spēkā.

[5] Tiesas sēdē *L.J.* pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz tajā minētajiem argumentiem. Uzsvēra, ka nebija iespējas nodrošināt cietušās personas dzīvoklī kanalizāciju, jo māja ir uz sabrukšanas robežas.

[6] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis pieteikumu neatzina uz Lēmumā un paskaidrojumos norādīto argumentu pamata. Piebilda, ka piemērotais naudas sods ir nesamērīgs, tāpēc pēc tiesas ieskatiem tas būtu samazināms.

[7] Cietusī persona tiesas sēdē paskaidroja, ka šobrīd vairs nedzīvo */adrese/*. Uzskata, ka pieteicēja ir sodīta pamatoti, bet naudas sodu varētu samazināt.

Motīvu daļa

[8] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus kopsakarā ar lietā esošajiem pierādījumiem, atzīst, ka pieteikums ir daļēji apmierināms.

[9] LAPK $150.^3$ pants paredz, ka par pamatpakalpojumu nesniegšanu dzīvojamās telpas īrniekam, ja likums nosaka pienākumu sniegt šādus pakalpojumus, uzliek naudas sodu fiziskajām personām līdz tūkstoš latiem (..).

LAPK $150.^3$ pants ir blanketa tiesību norma, kura nosaka atbildību par pārkāpumu, kas izriet no citu tiesību normu pārkāpuma, un piemērojama tikai tad, ja citā normatīvajā aktā ir precīzi noteikts tiesiskais pienākums un tā izpildes kārtība, bet persona to nav ievērojusi.

[10] Pamatpakalpojuma jēdziens skaidrots likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3} panta pirmās daļas 1.punktā, ka pamatpakalpojumi ir tādi pakalpojumi, kuri ir nesaraujami saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu, t.i., apkure, aukstais ūdens, kanalizācija un sadzīves atkritumu izvešana.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3} panta septīto daļu izīrētājs vai pakalpojumu sniedzējs nav tiesīgs nesniegt (pārtraukt vai neuzsākt) šā panta pirmās daļas 1.punktā minētos pamatpakalpojumus, ja īrniekam nav šo pakalpojumu apmaksas parādu. Šā noteikuma neievērošanas gadījumā izīrētājs vai pakalpojumu sniedzējs atlīdzina īrniekam nodarītos zaudējumus.

Atbilstoši likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 4.panta pirmajai daļai izīrētājs var būt jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ir dzīvokļa vai dzīvojamās mājas īpašnieks vai valdītājs, kā arī pašvaldība.

No minētajiem normatīvajiem aktiem secināms, ka par LAPK 150.^{3} pantā noteiktā pārkāpuma subjektu var būt dzīvokļa vai dzīvojamās mājas īpašnieks vai valdītājs, pašvaldība, kā arī pakalpojuma sniedzējs, kurš var tikt saukts pie administratīvās atbildības tikai tad, ja īrniekam netiek sniegti augstāk noskaidrotie pamatpakalpojumi.

[11] Lietā nav strīda par to, ka pieteicēja Lēmuma pieņemšanas brīdī bija īpašniece dzīvojamajai mājai */adrese/ (lietas 63.lapa)*. Tāpat nav strīda, ka */adrese/* īrniece bija cietusī persona, un ka cietušajai personai netika sniegti pamatpakalpojumi – nedarbojās kanalizācija *(lietas 41.lapa)*.

Lietā ir strīds par pamatpakalpojumu nesniegšanas iemesliem. Pieteicēja norāda, ka īpašums ir avārijas stāvoklī, māja ir paredzēta nojaukšanai un remontu nav iespējams veikt. Līdz ar to tiesai jānoskaidro, vai pieteicēja pamatoti saukta pie administratīvās atbildības par pamatpakalpojumu nesniegšanu *D.L.*

[12] No lietas materiāliem un tiesas sēdē dzirdētā tiesai nerodas šaubas, ka pārkāpuma konstatēšanas laikā māja */adrese/*, bija ļoti sliktā tehniskā stāvoklī. Minēto apliecina 2006.gada 12.marta ekspertīzes slēdziens par dzīvojamās mājas tehnisko stāvokli un ēkas saglabāšanas iespējām, kurā konstatēts, ka ēka */adrese/*, ir morāli un fiziski novecojusi. Ēkai ir sausās atejas, kas ekspertīzes laikā bija aizsalušas. Ēka veidota kā 18.gadsimta strādnieku tipa ēka ar dzīvokļiem, kuri pieslēgti koridoru sistēmai. Dzīvokļi ir bez jebkādām labierīcībām. Visi dzīvokļi ir pieslēgti ūdensvadam un notekūdeņu kanalizācijai. Ūdensvada cauruļvadi un noslēgarmatūra ir bojāti. Ekspertējamā ēkā, tās dzīvokļos un koplietošanas telpās kosmētiskais remonts nav veikts vismaz iepriekšējo 20 gadu laikā. Ēkai steidzami ir nepieciešams kapitālais remonts, bet to nav iespējams veikt laikā, kamēr ēkā dzīvo iedzīvotāji. Ēka praktiski nav saglabājamu būvkonstrukciju. Fiziskais nolietojums ir 70%, faktiskais nolietojums ir vēl lielāks, pie šādas nolietojuma pakāpes ēkas saglabāšana, rekonstrukcijas vai kapitālā remonta veikšana ir uzskatāma par ekonomiski neefektīvu, neracionālu. Ekspertīze rekomendē nojaukt vairāk kā 100 gadus nokalpojušās ēkas graustu un atbrīvotajā teritorijā projektēt mūsdienīgām prasībām atbilstošu dzīvojamo ēku *(lietas 9.-28.lapa)*.

2006.gada 1.jūnija vēstulē Valsts Kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcija nav iebildusi pret ēkas */adrese/*, nojaukšanu, jo tā ir sliktā tehniskā stāvoklī un tai nav īpašas kultūrvēsturiskas vērtības *(lietas 29.lapa)*.

2006.gada 16.jūnijā Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Rīgas pilsētas būvvalde izsniegusi pieteicējai nojaucamā objekta plānošanas un arhitektūras uzdevumu *(lietas 32.-36.lapa)*.

Tiesa arī konstatē, ka jau 2007.gada 7.jūlijā pieteicēja *D.L.* ir nosūtījusi brīdinājumu, ka ēka ir avārijas stāvoklī un remontu nav iespējams veikt, iedzīvotājiem turpinot dzīvot šajā mājā. Dzīvokļos ir krāsns apkure un malkas pavardi ar ugunsbīstamiem bojājumiem, kas neatbilst LBN 201-96 prasībām. Ūdensvada cauruļvadi ir bojāti un ūdenskrāni neveic savas funkcijas. Pie šādiem apstākļiem nav iespējams nodrošināt likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 40.panta otrās daļas normu izpildi – dzīvojamās mājas uzturēšanu atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajām būvniecības un higiēnas prasībām *(lietas 30.lapa)*.

2009.gada 10.novembrī pieteicēja *D.L.* ir nosūtījusi vēstuli „Par īres līguma izbeigšanu sakarā ar nama nojaukšanu", kurā, ievērojot likuma „Par dzīvojamo telpu īri" nosacījumus par dzīvojamās telpas īres līguma izbeigšanu sakarā ar dzīvojamās mājas nojaukšanu, tiek piedāvāts pārvietoties uz dzīvojamo telpu */adrese/*, kas ir līdzvērtīga dzīvojamā telpa, un līdz 2010.gada 10.februārim atbrīvot dzīvokli */adrese/ (lietas 40.lapa).*

2009.gada 28.novembrī *D.L.* atbildējusi, ka gaida noteiktu laiku dzīvokļa novērtēšanai. Piebilst, ka varēs piekrist kādam pieteicējas piedāvātajam variantam ar galveno nosacījumu – līgums tiek noslēgts kā 2001.gada 22.augusta līguma turpinājums dzīvojamā platība būs piemērota dzīvošanai *(lietas 81.lapa).*

[13] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka *D.L.* dzīvoklī */adrese/*, dzīvo, pamatojoties uz 2001.gada 22.augusta dzīvojamās telpas īres līguma pamata *(lietas 60-62.lapa)*. Līguma 1.3.punktā norādīts, ka dzīvojamās telpās ir krāsns apkure, ūdensvads, kanalizācija, elektroenerģija.

Savukārt pieteicēja nekustamo īpašumu iegādājusies 2006.gada 31.oktobrī, noslēdzot pirkuma līgumu *(lietas 63.lapa).*

Saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 8.panta nosacījumiem, ja dzīvojamā māja vai dzīvoklis pāriet citas juridiskās vai fiziskās personas īpašumā, jaunajam īpašniekam ir saistoši iepriekšējā īpašnieka noslēgtie dzīvojamās telpas īres līgumi. (..).

Tātad *L.J.*, iegādājoties ēku */adrese/*, saistoši bija īrnieku noslēgtie dzīvokļu īres līgumu, tostarp, ka *D.L.* īrētajā dzīvoklī Nr.12 ir krāsns apkure, ūdensvads, kanalizācija un elektroenerģija, un atbilstoši likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$ panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumiem bija jāsniedz *D.L.* šos pamatpakalpojumus (apkure, aukstais ūdens, kanalizācija un sadzīves atkritumu izvešana).

[14] Atbilstoši likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$ panta septītajai daļai izīrētājs vai pakalpojumu sniedzējs nav tiesīgs nesniegt (pārtraukt vai neuzsākt) šā panta pirmās daļas 1.punktā minētos pamatpakalpojumus, ja īrniekam nav šo pakalpojumu apmaksas parādu. Šā noteikuma neievērošanas gadījumā izīrētājs vai pakalpojumu sniedzējs atlīdzina īrniekam nodarītos zaudējumus.

Tiesas sēdē pieteicēja norādīja, ka, apzinoties, ka pamatpakalpojumus nevar sniegt, no 2007.gada novembra mēneša nav piestādījusi nekādus īres rēķinus. Līdz ar to faktiski īres attiecības nepastāvēja. Tiesa minēto pieteicējas argumentu noraida, pamatojoties uz turpmāk minēto.

Kaut arī īres rēķini netika piestādīti, *D.L.* veica maksājumus atbilstoši īres līgumā noteiktajam. Tiesa neguva apstiprinājumu, ka maksājumu konts ir bloķēts vai saņemtā īres maksa būtu atgriezta atpakaļ cietušajai personai. Līdz pat 2010.gada aprīļa mēnesim *D.L.* uz pieteicējas norādīto bankas kontu pārskaitīja naudu par 12.dzīvokļa īri *(lietas 79., 80.lapa).*

No Tiesu informācijas sistēmas tiesa konstatē, ka tikai 2010.gada 28.jūnijā *L.J.* Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā ir iesniegusi prasības pieteikumu pret *D.L.* par īres līguma izbeigšanu un izlikšanu no dzīvojamās telpas.

Kā tiesas sēdē paskaidroja *D.L.* – tikai no brīža, kad uzzinājusi, ka tiesā ir celta prasība par īres līguma izbeigšanu, viņa vairs nedzīvo strīdus dzīvoklī un īres naudu nemaksā.

Tātad, 2010.gada 3.martā, kad Rīgas pilsētas Īres valde *L.J.* par pamatpakalpojumu nesniegšanu sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu CB Nr. 008820 *(lietas 56.lapa),* starp pieteicēju un cietušo personu pastāvēja īres attiecības, un *L.J.* bija pienākums sniegt īrniekam pamatpakalpojumus. Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbildētāja pamatoti sauca pieteicēju pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK $150.^3$ pantu.

[15] Saskaņā ar LAPK 32.panta otrajā daļā noteikto, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 65. un 66. pantam, iestādei, izdodot administratīvo aktu, ir jāvērtē šī administratīvā akta izdošanas lietderības apsvērumi.

Tiesa konstatē, ka LAPK 150.[3] panta sankcija paredz, ka par pamatpakalpojumu nesniegšanu dzīvojamās telpas īrniekam, ja likums nosaka pienākumu sniegt šādus pakalpojumus, uzliek naudas sodu fiziskajām personām līdz tūkstoš latiem (..).

Administratīvā procesa likuma 65.panta trešā daļa noteic, ka iestāde satura izvēles administratīvo aktu izdod, ievērojot piemērojamā tiesību normā noteiktos ietvarus, un šajos ietvaros, pamatodamās uz lietderības apsvērumiem, nosaka administratīvā akta saturu.

Tiesa konstatē, ka atbildētājs ir piemērojis naudas sodu Ls 500 apmērā. Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē atzina, ka sods ir par bargu, jo Lēmuma pieņemšanas brīdī nebija informācijas par ēkas slikto tehnisko stāvokli.

Pārlūkojot Tiesu informācijas sistēmas datus par administratīvo pārkāpumu lietām par pamatpakalpojumu nesniegšanu, tiesa neatrod lietu, kur būtu skatīts jautājums par pamatpakalpojumu nesniegšanu attiecībā tikai uz kanalizāciju. Izlases kārtībā pārskatot lietas, tiesa konstatē, ka lietā Nr.A42528008 atbildētāja ir piemērojusi sodu Ls 300 apmērā par vairāku pamatpakalpojumu nesniegšanu – apkuri, auksto ūdeni, elektrības padevi. Lietā Nr.A42581207 atbildētāja ir piemērojusi Ls 200 par aukstā ūdens un kanalizācijas nenodrošināšanu. Lietā Nr.A42496408 Ls 100 par aukstā ūdens padeves nenodrošināšanu. Savukārt lietā Nr.A42836509 par aukstā ūdens padeves nenodrošināšanu ir piemērots naudas sods Ls 25 apmērā.

[16] Izvērtējot konkrētās lietas apstākļus, tiesa par samērīgu atzīst naudas sodu Ls 50 apmērā. Nosakot šādu soda apmēru, tiesa ņem vērā pieteicējas minētos argumentus, ka nebija lietderīgi veikt ēkas kapitālo remontu, ja ēka ir paredzēta nojaukšanai. Taču tiesa ņem vērā arī cietušās personas dzīves apstākļus īrētajā dzīvoklī, kurā ilgstoši nedarbojas kanalizācija.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251., 289. – 291. pantu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 5.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

daļēji apmierināt *L.J.* pieteikumu.

Grozīt Rīgas Domes Administratīvās komisijas 2010.gada 23.marta lēmumu Nr.D57 10-26, nosakot naudas sodu Ls 50 (piecdesmit) apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* R.Migla

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese _____ R.Migla
Rīgā, 2011.gada 30.septembrī